Overdragelser, Forhaabninger, Skuffelser og Alt, hvad dermed staar i Forbindelse, kunde efter min Mening være sparet, naar den ærede Minister i Kraft af sin Stilling som Indenrigsminister havde hævdet denne i Ministerraadet sammen med de Kollegaer, der delte hans Opfattelse. Vi vilde da have været fritede fra de Forhandlinger, jeg her har nævnt, og alle de forskjellige Ulemper, der her have været omtalte. Uagtet disse forskjellige Transaktioner formentlig have ført til, at vi hurtigere have faaet en Bane i Nordvestsjælland og maaske hurtigere en Bane i Lolland, er dermed ikke godtgjort, at Staten er bleven mindre indviklet med Rentegaranti nu; thi den Rentegaranti, vi skulde give for de Baner, der her er Tale om, ogsaa efter det Lovforslag, vi vedtoge igaar, andrager jo dog omtrent henved 6½ Million Rd.

J. M. Mørk: Uagtet den høitærede Formand ikke ønsker at faae Spørgsmaalet om de endnu svævende Linier mellem Roskilde og Holbæk bragt ind under nærværende Forespørgsel, kan jeg dog, da Sagen er bleven berørt, ikke afholde mig fra at udtale mig. Da jeg har været med blandt dem, der hos den høitærede Minister have gjort Skridt for at faae valgt den kortest muligeLinie mellem Roskilde og Holbæk af Hensyn til de jydske Interesser, og det nu oplyses, at den ærede Minister mener, at kun en længere Linie end den, vi haabede at faae, kan blive realiseret paa Grund af Pengespørgsmaalet, maa jeg dog sige, at det gjør mig ondt, og at jeg maa beklage, at den ringe Forskjel, der, som jeg har hørt, kun skal udgjøre et Par Hundrede Tusind Rigsdaler, har været Grunden til, at ikke en betydelig kortere Linie bliver valgt, og saaledes ikke de Interesser have kunnet fyldestgjøres, som her haves for de fjernere Egne af Jylland. Men, hvis der saaledes aldeles afgjort kun foreligger Valget mellem de to længere Linier, kan jeg ikke Andet end endnu stærkere beklage, at saa, saavidt mig er foreblagt, den Bane staar for Tur til at blive valgt, der vil medføre den længste Tid til at blive fuldført; thi det er jo ganske klart, at næst efter Spørgsmaalet om at faae den for de Interesser, jeg taler for, gunstigste Retning valgt, bliver det andet Spørgsmaal dette at faae Banen fuldført saa hurtig som muligt. Men nu er, saavidt jeg har erfaret, den Linie, som Indenrigsministeren lægger sin Indflydelse i Vægtskaalen for, baade lidt længere — skjøndt ikke meget — end den Bane, som der for Øvrigt nærmest er Tale om at vælge; men den bliver ogsaa en Vei, der, hvad jeg meget maa beklage, vil medføre en Forlængelse af mindst et Aar af den Tid, der vil medgaa til Fuldførelsen. Det anser jeg for at være i alle Henseender meget uheldigt, og da jeg ikke tror, at Hensynet til den Egn, Horns Herred, som den ærede Minister her har paakaldt, alligevel vil i nogen væsentlig Grad blive fyldestgjort ved denne Linie, skjønner jeg ikke rettere, end at, naar den ene Part ikke bliver bedre tilfreds, end den var før, og den anden Part — det gjælder i det Mindste om de Interesser, jeg har været Talsmand for — erklærer sig fuldstændig utilfreds med Valget, da er det gjorte Valg meget uheldigt. Jeg skal ikke forfølge denne Udtalelse videre som Forespørgsel, men haabe, at Ministeren vil overveie den hele Sag endnu en Gang; thi jeg synes, det taler for sig selv, navnlig efter at man nu fra de Herrer Rigsdagsmænd fra de paagjældende Egne har hørt, at de Interesser, som den ærede Minister har paakaldt til Bedste for denne Linie — nemlig Horns Herreds Interesser —, dog ikke af dem anerkjendes at ville derved ske Fyldest.

Zahle: Her er ved denne Forespørgsel Tale om at imødekomme et Krav eller en Forventning, som nogle Egne af Landet tro at have faaet ved den Lov, som Rigsdagen har vedtaget. Under disse Forhandlinger maa det være mig tilladt at minde om, hvad der skete her i Thinget. Det forekommer mig